

forkerte, og jeg vilde have ønsket, at Ministeren var gaaet den Vej, som har været antydet flere Gange i Diskussionen om dette Spørgsmaal, at vi havde taget dette Spørgsmaal om Kvaksalveribegrebet op sammen med hele vor Sundhedslovgivning og derefter, naar vi havde fastslaaet, hvad vi forstod ved dette Begreb, havde fastsat Straf derfor i Straffeloven i Stedet for, som man gør her, at fastslaa Begrebet, uden at der er foregaaet en mere alsidig Drøftelse af hele Spørgsmaalet. Jeg vil antage, at dette Spørgsmaal vil volde nogen Strid, fordi Bestemmelser desangaaende er optaget her, uden at det har været Genstand for en virkelig Kritik fra alle Sider, og navnlig ogsaa fordi Justitsministeren har udvidet Kvaksalveri-Begrebet, saa vidt jeg ser, ud over en fornuftig Grænse.

Der findes en Bestemmelse om Dyrplageri, gennem hvilken Justitsministeren efter min Mening tilstræber noget godt, nemlig at Dyrplageri skal straffes strengt. Justitsministeren siger selv, at han er strengere end Kommissionsbetænkningen. Jeg vilde ønske, det var Tilfældet, men Forholdet er faktisk det, at efter de af Ministeren foreslaaede Regler vil Dyrplageri blive langt mildere behandlet end efter Kommissionens Forslag, idet det nemlig kun vil blive behandlet strengere, hvor der foreligger Tilfælde af forsættligt Dyrplageri, hvilket forekommer meget sjældent, medens de praktisk forekommende Tilfælde af Dyrplageri rammes af en mildere Straf og ikke kan komme ind under den strenge Straf. Jeg haaber derfor, at denne Paragraf maa undergaa en Ændring, saaledes at vi faar strengere Regler med Hensyn til Dyrplageri end af Ministeren foreslaaet.

En anden Paragraf, som jeg ogsaa er meget betænkelig ved, er § 205 angaaende Opfordring til Spekulation: „Den, som erhvervsmæssigt udnytter andres Ukyndighed, Uforstand eller Uerfarenhed til at forlede dem til Spekulationsforretninger, straffes med Fængsel indtil 1 Aar.“ Denne Paragraf forekommer mig at være farlig, thi hvem er det, der kan betegnes som ukyndig i Pengeanbringelser? Det kan man sige om mange Mennesker. Og erhvervsmæssig Udnyttelse, hvad vil det sige? Forholdet behøver end ikke at være forbundet med Pengefortjeneste og heller ikke med, at den, hvis Uerfarenhed man har benyttet, skal have lidt Tab. Jeg tror derfor, denne Bestemmelse er farlig, og Justitsministeren er her ogsaa gaaet langt videre end Goos, hvem Ministeren ellers i stor Udstrækning slutter sig til, og oven i Købet videre end Kom-

missionen, idet den vedkommende ogsaa falder ind under denne Bestemmelse, selv om der er Tale om, at det hører til den besvagnes Næringsvej, medens der i de andres Forslag dog var den Begrænsning, at Forholdet for at være strafbart ikke maatte falde ind under den vedkommendes Næringsvej. Da man har fjernet denne Grænse, synes jeg, at Bestemmelsen er alt for farlig; vi maa holde paa, at det maa være et normalt, voksent, ansvarsbevidst Individets egen Sag, om han i disse Forhold vil følge den vedkommendes Raad eller ikke. Hvis det ligefrem drejede sig om et ondt Formaal, var Sagen en anden, men det er der ikke Tale om her, idet Forholdet ikke behøver at være forbundet med Berigelseshensigt eller Tab for den forlødte. Jeg tror altsaa, at denne Paragraf er for streng, vi kan ikke have det saaledes, at Lovgivningen optræder som Barne pige i alle Forhold, som det før er blevet udtrykt.

Med Hensyn til § 208, der drejer sig om Udforskning af Privatlivet, er jeg ogsaa meget bange for, at Justitsministeren er gaaet videre, end rigtigt er, idet han er gaaet videre end Kommissionen: Justitsministeren vil her paaberaabe sig Goos, men jeg tror, som sagt, at det er forkert at gaa saa vidt, som han er gaaet. Kommissionen gaar her en Mellemsvej, og den synes jeg, vi skulde slaa ind paa. — Det var Forbrydelser i det borgerlige Samfund.

Jeg gaar nu over til at tale om Forbrydelser i Familieforhold. Herom har jeg ikke meget at sige, idet Justitsministeren i det store og hele har fulgt Kommissionen. Under § 212 har Justitsministeren medtaget Straf for den, som indgaar et Ægteskab, der er ugyldigt paa Grund af Slægtskab eller Svogerskab, medens Flertallet i Kommissionen har ment det upaa krævet. Justitsministeren har her fulgt Goos og Torp. Jeg tror, det er rigtigt, at man angaaende dette Forhold fastholder, at med Hensyn til Ægteskab i de og de Grader kan man ikke nøjes med de almindelige Regler om Blodskam, men at vi maa have en særlig Straf for Indgaaelse af saadant Ægteskab, selv om det ikke er forbundet med Blodskam. §§ 213 og 214 rammer ikke anden kønslig Omgang end Samleje. Justitsministeren er ligesom Goos og Torp blevet staaende herved, medens Flertallet i Kommissionen har taget mere med. Jeg vilde være mest tilbøjelig til her at gaa med Flertallet i Kommissionen, men det er jo et Spørgsmaal, vi kan drøfte. Derimod er jeg meget betænkelig ved, at Justitsministeren har nedsat Straffen for Blodskam temmelig betydeligt, og jeg forstaar heller ikke, hvorfor han har gjort det,